

uden at man derved skadede Egnen til igjen at frembringe. Hvad nu det foreliggende Forslag angaaer, saa er det jo vist nok, at den første Deel af det, som gaaer ud paa, at $\frac{1}{2}$ pCts. Afgiften skulde fordobles i det Tilfælde, som der nævnes, da er det jo vistnok kun i en ringe Grad, at man kan sige, at derved Formuen, Capitalen, blev afficeret, men for det Første maa jeg gjøre opmærksom paa, at Endringsforslaget ikke er deelt i to Punkter, saaledes at det kan komme under dobbelt Afstemning, men det er et samlet Forslag, saa at Forslaget om $\frac{1}{2}$ pCts. Afgiften maa dele Skæbne med Forslaget om den meget betydelige 4 pCts. Afgift, som indeholdes i den sidste Deel, og dernæst skal jeg bemærke, at selv afseet herfra forekommer det mig, at den principielle Bemærkning, jeg tillod mig at anføre, har den samme Vægt, enten der er Spørgsmaal om at tage 4 pCt. af Capitalen, eller der kun er Spørgsmaal om at tage $\frac{1}{2}$ pCt. Et saadant Forslag, som det nærværende, der gaaer ud paa ligefrem at formindskse en Capital, som ordentligviis maa være bestemt til produktiv Anvendelse, det forekommer mig aldeles ikke at passe i en Krigsskatteanordning som den nærværende. Det kan være en passende Bestemmelse, hvor der er Spørgsmaal om at udskrive et tvunget Laan, men hvor man ikke er kommen til den Overtighed, som man jo her i Landet ikke er kommen til og forhaabentlig aldrig skal komme til, der er det meget mislikt at gribe til en saadan indgribende Bestemmelse. Jeg maa ogsaa bemærke, at Endringsforslaget desuden lider af nogle Mangler; der er nemlig udeladt de øvrige frivillige Eiendoms-Overdragelser, men der er dog ved Siden af Arv efter Lov og testamentariske Bestemmelser ogsaa medtaget Gavebreve; men

derved vinder man jo slet intet Videre, end at En, som agter at gjøre en Donation i Aarets Løb, udsætter at gjøre det indtil Terminen for Krigsskattens Varighed er udløben.

Ordføreren: Jeg anseer det ikke for nødvendigt, nærmere at gaae dette Forslag imøde, thi jeg troer, tilstrækkeligt at have gjort det, da det forrige Gang fremkom; og jeg troer tillige, at de Grunde, som jeg anførte derimod, ville være saameget i Forsamlingens Erindring, at man ikke vil følge den ærede Proponents Exempel og hense de Argumenter, som jeg brugte, kun til en enkelt Deel af Forslaget, medens de gjaldt hele Forslaget. Det er bygget paa den Tanke, som den ærede Proponent udtalte i Dag ved en anden Leilighed, at man skal tage fra alle Steder, hvor man troer at kunne faae Noget fra; men det er en Tanke, som i Finantsvæsenet vanffelig lader sig forsvare, naar man ikke vil give Slip paa al retfærdig Beskatning, og i det Hele paa en Fordeling af Afgifter og Byrder, som kan bestaae i Tidens Længde. At tage 9 pCt. af Collataralarv vilde være et saadant Indgreb i denne, at det slet ikke vilde staae i Forhold til hvorledes man paa alle andre Maader rammer Bestidelse, Overdragelse og Brug. Man har sagt, at den Indvending, som jeg tidligere har reist mod dette Forslag, nu ikke længer rammer det, at det skulde være saameget mere fraraadeligt, som det kun vilde forhøje Afgiften paa Overdragelsen i det ene Aar; men Følgen af en saadan temporair Forhøielse af denne Afgift vilde være, at saa godt som al Overdragelse ved Kjøb og Salg vilde standse i det ene Aar, i hvilket Fordoblingen af Afgiften sandt Sted; men dette kan nu ei længer være Tilfældet, da Forslaget nu kun gaaer ud paa at forhøje Arveafgiften.